

گوارش در دهان

عواملی که در دهان موجب گوارش مکانیکی می شوند: زبان، دندانها، لبها، ماهیچه های اسکلتی، آرواره ها، گونه ها نکته: بزرگ ترین غده در دهان: غده ی بناگوشی است که ترشحات رقیق تری دارد. پایین ترین غده، غده ی زیر آرواره ای است و کوچک ترین آنها، غده ی زیر زبانی است.

بزاقت: آب / یون هایی مانند بی کربنات و پتاسیم / موسین: نوعی گلیکوپروتئین است. بنابراین می توان گفت که در بزاقت گلیکوپروتئین وجود دارد. / انواعی از آنزیم: مثل آنزیم آمیلاز (پتیلین که توسط بناگوش ترشح می شود. پتیلین در گوارش کربوهیدرات (نشاسته) نقش دارد. گوارش را آغاز می کند ولی گوارش ناقص است. این آنزیم نشاسته را دوتا دوتا میکند! (مالتوز). آنزیم دیگر لیروزیم است. حیوانات معمولاً فرزندان خود را لیس می زنند! دلیل این کار از بین بردن دیواره ی باکتری ها می باشد.

گوارش مکانیکی در انسان از دهان آغاز می شود گوارش شیمیایی کربوهیدرات (نشاسته) نیز از دهان اما گوارش شیمیایی لیپید و پروتئین از معده آغاز می شود. نوکلئیک اسید نیز از ابتدای روده ی باریک گوارش می یابد.

نکه: در مری هیچ گونه تولید آنزیمی وجود ندارد. اما خود آنزیم وجود دارد. چون آنزیم هایی که در دهان ساخته می شوند به مری نیز وارد می شوند.

بلع غذا: بنداره ی ابتدای مری در فاصله ی بلع بسته است و از ورود هوا جلوگیری می کند. اما این به این معنا نیست که کلا هوا وارد نشود بلکه مقداری هوا با غذا وارد می شود.

تحلیل شکل دیواره ی معده (صفحه ی ۲۴):

یاخته ی کناری، کلریدریک اسید و فاکتور داخلی ترشح می کند.

یاخته ی اصلی (پپتیک) لیپاز و پروتئاز (مجموعه: پپسینوزن) ترشح می کند.

یاخته ی اصلی از طریق اگزوسیتوز آنزیم ها را به بیرون می راند.

نکته: هر چه به پیلور نزدیک تر می شویم تعداد یاخته های اصلی بیشتر می شود و یاخته ی کناری و یاخته ی ترشح کننده ی هورمون کمتر می شود.